

1926

Deštivé počasí trvalo ještě na počátku roku. Až asi 21. ledna napadlo sněhu a zima s mrazy trvala až do února.

REPUBLIKÁNSKÝ DOROST

Na počátku tohoto roku založen spolek republikánský dorost. Při ustavující schůzi zvolen rolnický mladík prvním předsedou toho spolku a to: Urbaník Jarosla, č. 39, jednatelem Josef Papež, mlynář, pokladníkem Vratislav Vrba.

PARCELACE VELKOSTATKU

Poradní sbor utvořen při parcelaci velkostatku takto: Za obec byl v něm:

p. Antonín Peléšek, starost č. 33. Za domovinu a republikánskou stranu: p. Vincenc Argaláš, náměstek starost č. 3. Za invalidy: p. Jan Kadlec, trafikant č. 52, Za legionáře: p. Karel Zahálka, ml. zedník č. 87. Za dělnictvo: p. Vincenc Piňdák, tesař č. 20. Za zaměstnance od velkostatku: p. Antonín Stuchlík, šafář u pronajatého chovu v Rokytnici.

Hektaar byl prodáván za střední cenu 2000 Kč, kromě útrat s tím spojených. Prodáno bylo od zdejšího dvora 55 ha.

STAVBA SILNICE PŘES VES, TOTIŽ DOSTAVBA: ROKYTNICE – HOSTĚTÍN

V r. 1926 bude provedena dostavba silnice Rokytnice – Hostětín na účet obce. Náklad rozpočten na 53000 Kč. Stavbu provádějí domácí dělníci, aby jim poskytnuta byla práce a výdělek v nezaměstnanosti. Obec obdržela od silničního úřadu jako úhradu 6000 K, státní a zemská subvence obnáší 20000 Kč.

Začátkem roku vystavěl na „Horňansku“ zeť p. Jemelky Jana, kováře na jeho pozemku domek, který obdrží číslo pop. 110. Domek dosud nedohotovený patří p. Polaščíkovi Fr.

SVAZ KATOLICKÝCH ŽEN A DÍVEK

Dne 9. května 1926 utvořen spolek katolických žen a dívek pro obec Rokytnici. Přijaty mohou být jen ženy a dívky od 14-ti let.

DIVADLO

Odbor národní jednoty v Rokytnici sehrál den 2. února 1926 divadelní hru „Mumie“.

USTANOVENÍ UČITELŮ NA ZDEJŠÍ ŠKOLU

Do 31. března byl vypsán konkurs na obsazení místa řídicího učitele a učitele. Počátkem školního roku 1926 – 27 nastoupil na zdejší obecnou školu službu nově ustanovený řídicí učitel Rudolf Merta, který dosud působil jako učitel ve Slavičíně – Mladoticích.

Učitel Vladimír Chalupa, který po odchodu říd. učitele Josefa Zahradníčka zatím zdejší školu spravoval, ustanoven byl správcem školy v Jestřabí. Mladším učitelem zde zůstal dosavadní učitel Josef Hájek. Učitelkou ruč. prací pí. Irena Ševčíková. Vyučování katol. náboženství obstarává Důstojný Pán P. František Janyška ze Slavičina. V letním období pořádal hasičský sbor, školní dívky, republikánský dorost zdařilé výlety.

POŽÁR

14. července před půlnocí krvavá záře zaplavila naši osadu. Ze sna zburcovaný lid spěchal k místu požáru, ke mlýnu Jana Malaníka, č. 86, by vyrval rozkacenému živlu, co zachrániti bylo možno. Ze všech okolních vesnic přispěchaly též hasičské sbory i místní se stříkačkami a úsilně snažily se dravý požár zdolati. Bylo úplné bezvětří. Mlým vyhořel docela. Dobytek byl zachráněn. Mlým byl pojištěn proti požáru. Z náhrady obdržené od pojišťovny Malaník stavení obnoví.

POVĚTRNOST V R. 1926

Letošní rok byl bohužel pro polní hospodářství hodně nešťastný. Z jara pro déšť sotva bylo možno zaseti a zemáky zasaditi, trvalá velmi citelná chladna nebyla též plodinám polním ku prospěchu. Červen a červenec byly tak bohaté dešti, že snad ani nebylo jediného dne pěkného. Práce se senem se táhly dlouho. Žně se velice opozdily a zdálo se z počátku, že všechno obilí poroste v srpnu, však počasí se poněkud zlepšilo a rolníci dostali žeň za sucha domů. Výmlat obilí dosti zklamal. Slámy bylo hojnost, leč zrno zůstalo chudší a lehké. Otavy byly krásné a dobře i pohodlně sklizené. Dlouhými dešti a pozdějším suchem utvrdla půda tak, že po žních bylo orání velmi namáhavé a dobývání brambor nadělalo na pilných rukou hodně mozolů. Brambor byla taková neúroda, že mnozí dostali sotva semeno. Práce s kopáním byla obtížná. V říjnu nastaly opět trvalé deště a chladna ba i sněhu dosti napadlo, nebylo to však na škodu, poněvadž při nastalém pak pěkném počasí krásně se selo a oralo. V první polovici listopadu při silných západních a jihovýchodních větrech panovalo počasí přímo jarní. Zdá se, že podzim nahrazuje, co jaro a léto zkazilo.

Během r. 1926 vystavěl domek na „Dvořisku“ Ant. Hrabina, železniční dělník na pozemku zakoupeném od p. Fr. Wichtrle. Obdržel číslo: 110. Na Horňánsku vedle silnice do Hostětína vystavěla domeček, vdova po padlém vojínu Karlovi Hyžíkovi na obecním pozemku, který ponese číslo: 111. Vedle též na obecním pozemku vystavěl domek Josef Strnka, dělník, který obdrží číslo: 112. Dvůr v Rokytnici přešel do rukou majetníka Wichterle.

Dosavadní pisatel této pamětní knihy, řídicí učitel Josef Zahradníček, jak již jinde zaznamenáno jest, dán byl na vlastní žádost dnem 1. září 1925 na odpočinek po 45 leté nepřetržité službě učitelské. Odpočinek trávil v najatém domku č. 104 a když pak si zakoupil domek č. 216 v Pitíně, připravuje se k odchodu z vesnice, ve které po 35 letech jako učitel působil dle sil svých a dle nejlepšího přesvědčení svého k dobru milé mládeže. Při odchodu loučí se s působištěm, které se mu stalo druhým domovem se slzou, která se mu dere do očí při vzpomínce na chvíle štěstí a blaha i na chvíle trpkostí a trampot zde ztrávené. Dobrý Bůh opatruj milou tu vesničku a všechno její obyvatelstvo veď k blahobytu a spokojenosti! Pisatel rád zapomíná trpkostí zde zažitých, vzpomínati bude jen dobra mu zde prokázaného s láskou a prosí, aby i na něho jen v dobrém bylo vzpomínáno.

V Rokytnici v listopadu 1926

Josef Zahradníček

řídící učitel v. v.

V měsíci listopadu 1926 bylo počasí stále pěkné, jen veliké větry činily v lesích a na budovách způsobily shazováním křídlice dosti škody.